

(อ.ม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีขึ้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. อธ. ๒/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. อธ. /๒๕๖๖

ในพระปรมາภิไรยพระมหาภักติราช ศาลาลีก้า

วันที่ ๒๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายสว่าง ทิพเจริญ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลาลีก้าแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๒๐ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๕
องค์คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ รับอุทธรณ์วันที่ ๒๐ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
จะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความ
อันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่ดี
ที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ซัย

ຈັງຫວັດຮ້ອຍເອົດ ຂອໃຫ້ເພີກຄອນສີທອິສົມຄຣັບເລືອກຕັ້ງຂອງຜູ້ຄຸກລ່າວຫາ ກັບລົງໄທໜາມພະຣາຊບັນຍຸຕີ
ປະກອບຮັບຮົມນູ້ນູ່ວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນແລປປາບປ່າມກາຣຖຸຈົກຕ ພ.ສ. ២៥៦១ ມາຕຣາ ៥, ເອເ
ແລະ ១៦៧

ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາໃຫ້ກາຣັບສາຣກາພ

ສາລະກືກາແພນກຄດີອານຸາຂອງຜູ້ດຳຮັງຕຳແໜ່ງທາງກາຣເມືອງພິຈາຮານາແລ້ວ ພິພາກຍາວ່າ
ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາຈະໃຈຢືນບັນຈີແສດງຮາຍກາຣທຣັພຍສິນແລປໜີສິນແລປເອກສາຣປະກອບຕ່ອຜູ້ຮ້ອງດ້ວຍ
ຂ້ອຄວາມອັນເປັນເທົ່າ ອ້ອງປົກປິດຂໍ້ເທົ່າຈີງທີ່ຄວຣແຈ້ງໃຫ້ທຣາບ ກຣນີເຂົ້າຮັບຕຳແໜ່ງຮອງ
ນາຍກເທັນນຕຣີຕຳບລເຊີຍໃໝ່ ອຳເກວໂພົບື້ໜ້ຍ ຈັງຫວັດຮ້ອຍເອົດ ຕາມພະຣາຊບັນຍຸຕີປະກອບ
ຮັບຮົມນູ້ນູ້ວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນແລປປາບປ່າມກາຣຖຸຈົກຕ ພ.ສ. ២៥៤២ ມາຕຣາ ៣២ ແລະ ມາຕຣາ ៣៣
ປະກອບພະຣາຊບັນຍຸຕີປະກອບຮັບຮົມນູ້ນູ້ວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນແລປປາບປ່າມກາຣຖຸຈົກຕ ພ.ສ.
២៥៦១ ມາຕຣາ ១០៤ ວຣຄທນີ້ ຫ້າມມີໃຫ້ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາດຳຮັງຕຳແໜ່ງທາງກາຣເມືອງຫ້ອດຳຮັງຕຳແໜ່ງໃດ
ໃນພຣຄກາຣເມືອງເປັນເວລາຫ້າປຶນບແຕ່ວັນທີ ១ ກຸມພາພັນຮີ ២៥៦៤ ຈຶ່ງເປັນວັນທີພັນຈາກຕຳແໜ່ງຕາມ
ພະຣາຊບັນຍຸຕີປະກອບຮັບຮົມນູ້ນູ້ວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນແລປປາບປ່າມກາຣຖຸຈົກຕ ພ.ສ. ២៥៤២ ມາຕຣາ
៣៥ ວຣຄສອງ ກັບມີຄວາມພິດຕາມພະຣາຊບັນຍຸຕີປະກອບຮັບຮົມນູ້ນູ້ວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນແລ
ປາບປ່າມກາຣຖຸຈົກຕ ພ.ສ. ២៥៤២ ມາຕຣາ ១០៨ ຈຳຄຸກ ២ ເດືອນ ແລະ ປັບ ៥,០០០ ບາທ ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາ
ໃຫ້ກາຣັບສາຣກາພ ເປັນປະໂຍ່ນແກ່ກາຣພິຈາຮານາ ມີເຫດບຣເທາໄທ ລດໄທໜີເກີ່ງໜີ່ຕາມປະມວລ
ກູ້ມາຍອານຸາ ມາຕຣາ ៧៨ ຄົງຈຳຄຸກ ១ ເດືອນ ແລະ ປັບ ៥,០០០ ບາທ ໄມປຣກູວ່າຜູ້ຄຸກລ່າວຫາເຄຍ
ໄດ້ຮັບໄທໜີຈຳຄຸກມາກ່ອນ ໄທໜີຈຳຄຸກຈຶ່ງໃຫ້ກາຣລົງໄທໜີໄວ້ ມີກຳຫັດ ១ ປີ ຕາມປະມວລກູ້ມາຍອານຸາ
ມາຕຣາ ៥១ ໄນ ນີ້ຈຳກຳປ່ານໃຫ້ຈັດກາຣຕາມປະມວລກູ້ມາຍອານຸາ ມາຕຣາ ៥៥, ៣០

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์พยานหลักฐานจากการพิจารณาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง

ตำแหน่งทางการเมืองประกอบรายงานการไต่สวนของผู้ร้องและที่คู่ความไม่อุทธรณ์ต่อไปยังกันข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ซัย จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งแล้วเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ แต่ไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางทองใบ ทิพเจริญ คู่สมรส ได้แก่ โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง ห้องแถว ๖ คูหาเลขที่ ๙๗ หมู่ที่ ๙ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ซัย จังหวัดร้อยเอ็ด มูลค่าประเมิน ๑,๘๒๘,๘๐๐ บาท ซึ่งปลูกสร้างอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๓๓๒ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ซัย จังหวัดร้อยเอ็ด ของคู่สมรส และผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ปัญหาตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเขารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ โดยไม่แสดงโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างของคู่สมรสตามคำร้องหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาขาดเจตนาพิเศษในการไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว เนื่องจากทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินของนางสาววลัย ทิพเจริญ บุตรของผู้ถูกกล่าวหานำเงินมาใช้ก่อสร้างลงในที่ดินของคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา จึงมิใช่ทรัพย์สินของคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์โดยมติที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา เห็นว่า อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นการโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้

ดำเนินการเมือง เป็นอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง การที่ผู้ถูกกล่าวหายกปัญหาดังกล่าวขึ้น อุทธรณ์ โดยที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้การต่อสู้หรือโต้แย้งปัญหาดังกล่าวในระหว่างการพิจารณาของศาล ภัยการแพนกคดีอาญาของผู้ดำเนินการเมือง จึงเป็นอุทธรณ์ที่มิได้โต้แย้งคำพิพากษาของศาล ภัยการแพนกคดีอาญาของผู้ดำเนินการเมืองโดยชัดแจ้ง และเป็นข้อที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้ว โดยชอบ ซึ่งต้องห้ามอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำเนินการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม จึงไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาในข้อนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาคงมีประการเดียวว่า คำพิพากษาศาล ภัยการแพนกคดีอาญาของผู้ดำเนินการเมืองที่ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการเมือง หรือดำเนินการเมืองใดในพระครรภ์เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่พ้น จากดำเนินการด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การห้ามดำเนินการเมืองของ ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องเริ่มนับแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด มิใช่นับแต่วันที่พ้นจาก ดำเนินการตามคำพิพากษาศาลภัยการแพนกคดีอาญาของผู้ดำเนินการเมือง เห็นว่า การห้ามมิให้ ดำเนินการเมืองหรือดำเนินการเมืองใดในพระครรภ์เป็นเวลาห้าปี เป็นมาตรการจำกัด สิทธิทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำ ความผิด บัญญัติวันเริ่มต้นของการห้ามผู้ดำเนินการเมืองที่ศาลมีกำหนด ภัยการแพนกคดีอาญาของผู้ ดำเนินการเมืองวินิจฉัยขัดตามที่ผู้ร้องเสนอว่าจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ

- ๔ -

หนึ่งสินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเหตุ หรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้อง
ดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
กล่าวคือ กรณีแรกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ให้นับแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
ราชการเมืองวินิจฉัย ใช้บังคับเมื่อความประภูต่อผู้ร้องในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาหยังคงดำรงตำแหน่งทาง
ราชการเมือง และกรณีที่สองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ให้นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง ใช้บังคับเมื่อ
ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองก่อนวันที่ความประภูต่อผู้ร้อง ข้อเท็จจริงในคดีนี้ประภูว่า
ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ อันเป็น
การพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองก่อนวันที่ความประภูต่อผู้ร้อง และผู้ร้องมีมติเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม
๒๕๖๔ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนึ่งสินและเอกสารประกอบด้วย
ข้อความอันเป็นเหตุ หรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้อง อันถือว่าวันที่ผู้ร้องมีมติเป็นวันที่
ความประภูต่อผู้ร้อง โดยผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไปก่อนแล้ว ดังนั้น การนับวันเริ่มต้นแห่งการ
ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งได้ในพระราชกรณียกิจเป็นเวลาห้าปี
จึงนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ที่
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้
ฟังไม่เข้า

จึงวินิจฉัยยืน.

นางสุวิชา นาควัชระ

(อ.ม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี
ชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. อธ. ๒/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. อธ. /๒๕๖๖

ในพระปรมາภิไยพระมหากาฬศรี ศาลฎีกา

วันที่ ๒๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ			ผู้ร้อง
	นายสว่าง ทิพเจริญ			ผู้ถูกกล่าวหา
เรื่อง	การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน			
ของผู้ดำเนินการเมือง	ผู้ถูกกล่าวหา	อุทธรณ์คัดค้าน	คำพิพากษาศาลมฎีกาแผนกคดีอาญา	
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์	ลงวันที่ ๒๐	เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๕		
	รับวันที่ ๒๐	เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๕		

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำเนินการเมือง
จริงใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความ
อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนา
ไม่แสดงทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเขียงใหม่

อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ และ ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

ศาลฎีกางคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษาว่า
ผู้ถูกกล่าวหาจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วย
ข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรี
เทศบาลตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบ
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใน
พระคริริยาเมืองได้เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท
ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่ง
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่า
ผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐

ຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາອຸທຣນີຕ່ອງທີ່ປະຈຸນໃຫຍ່ສາລົງກາ

พิเคราะห์คำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง คำให้การของผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์ของ
ผู้ถูกกล่าวหา และคำแก้อุทธรณ์พร้อมรายงานการไต่สวนของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงที่คุณความมีได้
ได้ยังกันในชั้นอุทธรณ์รับฟังเป็นยุติว่า เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับการแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้ถูกกล่าวหา
ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่
๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางทองใบ ทิพเจริญ คู่สมรส ได้แก่ โรงเรือน
และสิ่งปลูกสร้างซึ่งเป็นห้องแถว ๖ คูหา เลขที่ ๙๗ หมู่ที่ ๙ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัด
ร้อยเอ็ด มูลค่าประเมิน ๑,๘๒๘,๘๐๐ บาท ปลูกสร้างอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๓๓๒๒ ตำบล
เชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ของคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑

ມີປັນຫາຕ້ອງວິນິຈັຍຕາມອຸທຣນີຂອງຜູ້ຄູກກລ່າວຫາປະກາດແກ່ກວ່າ ຜູ້ຄູກກລ່າວຫາຈະໃຈຢືນບัญชີແສດງຮາຍການທັງພົມສິນແລະ ບັນຍືສິນຕ່ອງຜູ້ຮ້ອງໂດຍໄມ່ແສດງໂຮງເຮືອນແລະ ສິ່ງປຸກສ້າງຂອງຄູ່ສົມຮສຕາມຄຳພິພາກຢາສາລວິກີກແຜນການດີເອົາຢາຂອງຜູ້ດຳຮັງຕຳແໜ່ງທາງການເມືອງຫຼືໄມ່ ຜູ້ຄູກກລ່າວຫາອຸທຣນີວ່າ ແມ່ຜູ້ຄູກກລ່າວຫາຈະໃຫ້ການຮັບສາຮາພ ແຕ່ເຫັນວ່າ ຜູ້ຄູກກລ່າວຫາມີໄດ້ແສດງຮາຍການໂຮງເຮືອນແລະ ສິ່ງປຸກສ້າງດັກລ່າວເນື່ອງຈາກນາງສາວນວລໃຍ ທີພເຈຣີມ ບຸຕຣທີບຣລຸນິຕິກວະຂອງຜູ້ຄູກກລ່າວຫານໍາເຈີນສ່ວນຕ້າມໄໃຊກ່ອສ້າງໂຮງເຮືອນແລະ ສິ່ງປຸກສ້າງລົງໃນທີ່ດິນຂອງນາງທອງໃບ ທີພເຈຣີມ ຄູ່ສົມຮສ ຈຶ່ງມີໃໝ່ທັງພົມສິນຂອງຄູ່ສົມຮສ ຜູ້ຄູກກລ່າວຫາຂາດເຈຕານພິເສດຖະກິນໃນການໄມ່ຢືນບัญชີແສດງຮາຍການທັງພົມສິນດັກລ່າວຕ່ອງຜູ້ຮ້ອງ ເທິ່ງວ່າ ໃນການປຸກສ້າງທົ່ວໂລກ ۶ ດຸກ ເລກທີ່ ๙๗ ມີໆທີ່ ۹ ຕຳບັລເຊີ່ງໃໝ່ ຂໍາເກໂລໂພຣີຂີ້ຍ

จังหวัดร้อยเอ็ด บนที่ดินของนางทองใบนัน ปราภูตามเอกสารท้ายคำร้องหมาย ๑๒ ว่า เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ นางทองใบซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินเป็นผู้แจ้งก่อสร้างอาคารและขอรับใบรับรองการก่อสร้างอาคารจำนวน ๓ คูหา ต่อเทศบาลตำบลเชียงใหม่ โดยผู้ถูกกล่าวหาให้ปากคำต่อผู้ร้องเรียน วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ ตามเอกสารท้ายคำร้องหมาย ๑๑ ว่า ในปี ๒๕๕๓ เริ่มปลูกสร้างห้องแตร ๓ คูหา และสร้างเพิ่มอีก ๓ คูหา ในปี ๒๕๕๘ โดยผู้ลงทุนหลักคือนางสาวนวลัย หากเงินลงทุนไม่เพียงพอในการปลูกสร้างตนเองจะค่อยช่วยเหลือสอดคล้องกับที่นางสาวนวลัยให้ปากคำกับผู้ร้องในวันเดียวกันว่านำเงินเก็บจากการทำงานมาปลูกสร้างอาคาร หากขาดเหลือในส่วนใดจะขอความช่วยเหลือจากผู้ถูกกล่าวหาและนางทองใบ อันแสดงว่าห้องแตรทั้ง ๖ คูหา มิใช่ทรัพย์สินของนางสาวนวลัยเพียงลำพัง นางสาวนวลัยให้ปากคำต่อไปว่า หลังก่อสร้างเสร็จได้เก็บค่าเช่าบ้านจากผู้เช่าห้องแตรดังกล่าวซึ่งสอดคล้องกับข้อเท็จจริงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ถูกกล่าวหายืนต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งที่ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายได้ต่อปีของคู่สมรสเป็นค่าเช่าบ้านจำนวน ๗๒,๐๐๐ บาท ต่อปี โดยไม่ปรากฏว่านางทองใบมีสิ่งปลูกสร้างให้เช่าอีก ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า ห้องแตรทั้ง ๖ คูหา เป็นทรัพย์สินของคู่สมรสด้วย และผู้ถูกกล่าวหาต้องแสดงรายการทรัพย์สินของคู่สมรสซึ่งเป็นที่มาของรายได้นี้ต่อผู้ร้อง เมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการดังกล่าวจึงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจึงใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่แสดงโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างของคู่สมรสด้วย คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ขอบแต้ว แต่เนื่องจากปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายสำคัญและมีการวินิจฉัยโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาจึงต้องวินิจฉัยปัญหาข้อนี้ไปตามมติที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ซึ่งเห็นว่าอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา เป็นการโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง

ทางการเมืองเป็นอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง การที่ผู้ถูกกล่าวหาด้วยกปญหาดังกล่าวขึ้นอุทธรณ์โดยที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้การต่อสู้หรือโต้แย้งปัญหาข้อนี้ไว้ในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงเป็นอุทธรณ์ที่ไม่ได้โต้แย้งคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยชัดแจ้ง และเป็นข้อที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบ ซึ่งต้องห้ามอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่งประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๐ มาตรา ๘ วรรคสาม

มีปัญหาต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายว่า คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งได้ในพระครุฑ์การเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การห้ามดำรงทางการเมืองต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ มิใช่เริ่มนับตั้งแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งนั้น เห็นว่า การห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๑๒ มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด โดยกำหนดวันเริ่มนับต้นของการห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งได้ในพระครุฑ์การเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลมีคำวินิจฉัย หรือในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพ้นจากตำแหน่งก่อนวันที่ความดังกล่าวปรากฏต่อผู้ร้อง ระยะเวลาห้าปีให้นับแต่วันที่ผู้นับพ้นจากตำแหน่ง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

พันจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ก่อนวันที่ผู้ร้องมีมติ
ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอัน
เป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้องตามที่ถูกกล่าวหา เมื่อศาลมีคำวินิจฉัยว่า
ผู้ถูกกล่าวหาระทักความผิดตามคำร้อง การนับวันเริ่มต้นแห่งการห้ามดำเนินทางการเมืองจึง
ต้องนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพันจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง
ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษามานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของ
ผู้ถูกกล่าวหาทุกข้อฟังไม่เข้า
จึงวินิจฉัยยืน.

นางกานุจนา ชัยคงดี

(อ.ม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม.อธ. ๒ / ๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.อธ. / ๒๕๖๕

ในพระปรมາภไเรยพระมหาภัตtriy ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๒๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายสว่าง ทิพเจริญ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญา
ของผู้担当ตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๒๐ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๕
องค์คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ รับอุทธรณ์วันที่ ๒๐ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้担当ตำแหน่งทางการเมือง
จะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความ
อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนา
ไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรี

ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๔, ๑๐๔ และ ๑๖๗

ຜູ້ອຸກກລ່າວຫາໃຫ້ການຮັບສານກາພ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว
พิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาลงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับ
ตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และ
มาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๔ วรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือ
ดำรงตำแหน่งใดในพระองค์การเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่
พ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙๗ จำคุก ๒ เดือน และ
ปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ
ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๙ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท
ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๔๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๒๙, ๓๐

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์คำร้อง พยานหลักฐานจากการพิจารณาของศาลฎีกานัดดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประกอบรายการงานการไตรส่วนของผู้ร้อง และที่คู่ความ
ไม่อุทธรณ์ต่อไปแล้วกัน ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง¹
รองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐
ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีหน้าที่ยื่นบัญชี
แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการฯ ผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหา
ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งแล้ว
เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ แต่ไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางทองใบ ทิพเจริญ คู่สมรส ได้แก่
โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งเป็นห้องแถว ๖ คูหา เลขที่ ๙๗ หมู่ที่ ๙ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย
จังหวัดร้อยเอ็ด ราคาประเมิน ๑,๘๒๘,๘๐๐ บาท ปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๓๒๒
ของนางทองใบ คู่สมรส ทั้งนี้ ที่ดินดังกล่าวได้แสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว
ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ปัญหาตามอุทธรณ์ประการแรกที่ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปิดข้อเท็จจริง
ที่ควรแจ้งให้ทราบหรือไม่นั้น ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์รับว่าไม่ได้แสดงรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง

- ๔ -

ห้องແດວ ๖ ຄູ່ຫາ ບນທີ່ດິນໂອນດເລຂທີ່ ๑๓๗๒ ຂອງຄູ່ສມຮສ ໃນບັນຊີແສດງຮາຍກາຣທັພີສິນແລະໜີສິນ
ຕາມຄໍາຮ້ອງຈິງ ເນື່ອຈາກເປັນທັພີຂອງນາງສາວນວລໄຍ ທີພເຈຣີຢູ ບຸຕຣຂອງຜູ້ຄູກລ່າວຫາຊຶ່ງ
ບຣຣຸນິຕິກາວະແລ້ວ ຜູ້ຄູກລ່າວຫາໄມ່ມີເຈຕານໄມ່ຢືນບັນຊີແສດງຮາຍກາຣທັພີສິນແລະໜີສິນດັ່ງກ່າວ
ແມ່ຜູ້ຄູກລ່າວຫາໃຫ້ກາຣັບສາຣກາພ ສາລົງກາແຜນກົດດີອານຸາຂອງຜູ້ດຳຮັງຕຳແໜ່ງທາງກາຣເມື່ອໜອບທີ່ຈະ
ຮັບຟັງຂ້ອເທົ່າຈິງດັ່ງກ່າວ ກ່ອນພິພາກໜາລົງໂທຜູ້ຄູກລ່າວຫາຕາມກົງໝາຍ ເຫັນວ່າ ຜູ້ຮ້ອງບຣຍາຍ
ຄໍາຮ້ອງຄື່ງຂ້ອເທົ່າຈິງທີ່ເກີ່ວກັບກາຣກະທຳຄວາມຝຶດ ຮວມທັງຂ້ອ້ຳແຈງຂອງຜູ້ຄູກລ່າວຫາໃນໜັ້ນໄຕ່ສວນ
ຊຶ່ງເປັນຂ້ອກລ່າວວັງເຂັ້ນເດືອກັນ ຕລອດຈນເຫຼຸຜລແລະມຕິຂອງຜູ້ຮ້ອງໄວ້ໂດຍແຈ້ງໜັດ ໂດຍສາລໄດ້ອ່ານແລະ
ອົບັຍຄໍາຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ຄູກລ່າວຫາເຂົ້າໃຈແລ້ວ ເມື່ອຜູ້ຄູກລ່າວຫາໃຫ້ກາຣັບສາຣກາພ ຈຶ່ງເປັນກາຣັບຂ້ອເທົ່າຈິງ
ຕາມຄໍາຮ້ອງວ່າ ຜູ້ຄູກລ່າວຫາມີເຈຕານກະທຳຄວາມຝຶດຕາມທີ່ຜູ້ຮ້ອງຢືນຄໍາຮ້ອງມາ ແລະເມື່ອສາລເຫັນວ່າ
ພຍານຫລັກຫຼານເພີ່ງພອເພື່ອທາບຄື່ງພຸດທິກາຣນີແທ່ກາຣກະທຳຄວາມຝຶດແລ້ວ ຈຶ່ງພິພາກໜາ
ໂດຍໄມ່ຈຳຕົ້ງໄຕ່ສວນອີກຕ່ອໄປໄດ້ຕາມພຣະຣາຊບັນຫຼຸດປະກອບຮູ້ຮຣມນູ້ງໝູວ່າດ້ວຍວິວິພິຈາຮານາຄດີອານຸາ
ຂອງຜູ້ດຳຮັງຕຳແໜ່ງທາງກາຣເມື່ອງ ພ.ສ. ๒๕๖๐ ມາຕຣາ ๓๓ ວຣຄສອງ ປະກອບມາຕຣາ ๕๙
ທີ່ຜູ້ຄູກລ່າວຫາກລັບຫຍົບຍົກຂຶ້ນອຸທຣນີທຳນອງວ່າ ຜູ້ຄູກລ່າວຫາຂາດເຈຕານໃນກະທຳຄວາມຝຶດ
ເພຣະສິ່ງປຸລູກສົ່ງເປັນຂອງບຸຕຣທີ່ບຣຣຸນິຕິກາວະແລ້ວ ຈຶ່ງໜັດກັບຄໍາຮ້ອບສາຣກາພຂອງຜູ້ຄູກລ່າວຫາ
ຄື່ອເປັນກາຣຍກຂ້ອເທົ່າຈິງເພີ່ມເຕີມຂຶ້ນໃໝ່ໂດຍຂ້ອເທົ່າຈິງດັ່ງກ່າວມີໄດ້ວ່າກັນມາແລ້ວໂດຍໜອບ
ອັນຕົ້ນທີ່ມີໄຫ້ອຸທຣນີຕາມປຣະມວລກົງໝາຍວິວິພິຈາຮານາຄວາມແພ່ງ ມາຕຣາ ๒๒๕ ວຣຄທີ່
ປະກອບປຣະມວລກົງໝາຍວິວິພິຈາຮານາຄວາມອານຸາ ມາຕຣາ ๑๕ ແລະພຣະຣາຊບັນຫຼຸດປະກອບ

- ๔ -

รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘
วรรคสาม จึงไม่รับวินิจให้

คดีคิงมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ประการเดียวว่า คำพิพากษาศาลฎีกา
แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมือง
หรือดำรงตำแหน่งได้ในพระครุฑ์เมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่
พ้นจากตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การห้ามดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองจะต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรี
ตำบลเชียงใหม่ มิใช่เริ่มนับตั้งแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง เห็นว่า การห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมือง
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
มาตรา ๓๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ผู้ถูกกล่าวกระทำการความผิด เป็นมาตรการจำกัดสิทธิ
ทางการเมือง โดยบัญญัติระยะเวลารห้าปีไว้เป็นสองกรณี กล่าวคือ กรณีที่หนึ่งตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง
ซึ่งเป็นกรณีที่ความประพฤติอ่อนแอกล้ามการ ป.ป.ช. ว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจะใจไม่ยืน
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบภายนอกในระยะเวลา หรือจะใจยืนบัญชี
แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริง
ที่ควรแจ้งให้ทราบ เมื่อศาลมีวินิจฉัยคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัย
ชี้ขาดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอแล้ว ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง และห้ามมิให้ผู้นั้น
ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งได้ในพระครุฑ์เมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลมีวินิจฉัย

แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยด้วย ส่วนกรณีที่สองตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง บัญญัติไว้ชัดเจนว่า กรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่ง ก่อนวันที่ความประภูต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ระยะเวลาห้าปีตามวรรคหนึ่งให้นับแต่วันที่ผู้นั้น พ้นจากตำแหน่งดังกล่าว เมื่อคดีนี้ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ ก่อนแล้ว เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ แล้วคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหา กระทำการผิดกฎหมายด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น ที่ศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาห้ามให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพระครุฑาราชเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันพ้นจากตำแหน่งจึงขอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่เข้า
วินิจฉัยยืน.

นายสาคร ตั้งวรรณวิบูลย์

(อ.ม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. อธ. ๒/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. อธ. /๒๕๖๖

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภักติราช ศาลาภิการ

วันที่ ๒๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายสว่าง พิพเจริญ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ถูกกล่าวหา	อุทธรณ์	คัดค้านคำพิพากษาศาลาภิการแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำเนินการเมือง	ลงวันที่ ๒๐	เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๕
องค์คณะกรรมการชั้นอุทธรณ์	รับวันที่ ๒๐	เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำเนินการเมือง จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความ อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ขอให้เพิกถอนสิทธิสมควรรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๗๔ และ ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความ อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบล เชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๔ วรรคหนึ่ง ห้าม มิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งในพระคราภเมืองได้เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗๕ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๕,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๙ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๕,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้ มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้ด้วยการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์และแก้ไขอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา คำแก้อุทธรณ์ของผู้ร้อง คำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง คำให้การ และรายงานการไต่สวนของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงที่คุกความมีได้ต่อไปนี้
ชั้นอุทธรณ์รับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบล
เชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ซัย จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน
๒๕๖๐ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางทองใบ ทิพเจริญ คู่สมรส ได้แก่ โรงเรือนและ
สิ่งปลูกสร้าง ซึ่งเป็นห้องแถว ๖ คูหา เลขที่ ๙๗ หมู่ ๙ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ซัย จังหวัดร้อยเอ็ด
มูลค่าประเมิน ๑,๔๒๕,๕๐๐ บาท ปลูกสร้างอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๓๒๒ ตำบลเชียงใหม่
อำเภอโพธิ์ซัย จังหวัดร้อยเอ็ด ของคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจเย็น
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้
ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่ง โดยไม่แสดงโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างของคู่สมรสตามคำร้องหรือไม่
ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพว่า มีได้แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวจริง แต่
เหตุที่มีได้แสดงเนื่องจากเป็นทรัพย์สินที่นางสาวนวลัย ทิพย์เจริญ บุตรของผู้ถูกกล่าวหานำเงินมาใช้
ก่อสร้างลงในที่ดินของนางทองใบ ทิพเจริญ คู่สมรส ตามคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาในชั้นไต่สวนของ
ผู้ร้อง แม้ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ แต่ศาลจะต้องพิจารณาถึงเจตนาของผู้ถูกกล่าวหา
ผู้ถูกกล่าวหาขาดเจตนาพิเศษในการไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว เนื่องว่า
การที่ผู้ถูกกล่าวหายกปัญหาดังกล่าวขึ้นอุทธรณ์ โดยที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้การต่อสู้หรือโต้แย้งใน
ระหว่างการพิจารณาของศาลภัยการแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทั้งอุทธรณ์ของ
ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ต่อไปนี้ค้ำพากษาของศาลภัยการแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดย

ขัดเจ็บ และเป็นข้อที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบ ต้องห้ามอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม จึงไม่รับวินิจฉัย

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายมีว่า คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่ห้ามให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งในพระครรภ์เมืองใดเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ จนเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ มิใช่เริ่มนับตั้งแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งนั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ยังเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาระทำความผิด วรรคหนึ่งกำหนดว่า เมื่อศาลมีคำพิพากษาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยข้อหาตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอแล้ว ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งในวันที่ศาลมีคำพิพากษาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัย และห้ามให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพระครรภ์เมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยด้วย และวรคสองกำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวันที่ความประพฤติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ระยะเวลาห้าปีตามวรรคหนึ่งให้นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งดังกล่าว คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ โดยผู้ร้องมีมติเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะจ่ายเงินบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้อง วันที่ผู้ร้องมีมติดังกล่าวถือเป็นวันที่ความประพฤติผู้ร้อง เมื่อผู้ถูกกล่าวหา

- ๔ -

พันจากตำแหน่งก่อนวันที่ความประภูมิต่อผู้ร้อง การห้ามมิให้ผู้ใดกล่าวหาดำเนินการเมื่อง
หรือดำเนินการเมื่องเป็นระยะเวลากี่ปี จึงให้นับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่ง
เป็นวันที่ผู้ใดกล่าวหาพันจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาจึงชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ใดกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยยืน.

นายอําพันธ์ สมบัติสถาพรกุล

(อ.ม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. อธ. ๒/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. อธ. ๘๗๖๖

ในพระปรมາṇา᳚ຍพระมหาກษัตริย์
ศาก്തी

วันที่ ๒๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายสว่าง ทิพเจริญ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ถูกกล่าวหา	อุทธรณ์คัดค้าน	คำพิพากษาศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำเนินคดี	ลงวันที่ ๒๐ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๕	
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๒๐ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕	

ผู้ร้องยืนคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำเนินคดีทางการเงิน ได้รับอนุมัติให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่ได้รับอนุมัติจากศาล จึงได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับดำเนินคดี ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งและลงโทษทางอาญา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๑, ๑๑๔, ๑๖๗

ຜູ້ອຸກກລ່າວຫາໃຫ້ການຮັບສາງກາພ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหา
จะเจย์บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่ง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือ^๑
ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ^๒
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบ^๓
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๐๑ มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง ห้าม^๔
มิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพระครุฑาราชเป็นเวลากี่ปั้นบ
แต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ^๕
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตาม^๖
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
มาตรา ๑๙ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์^๗
แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คง^๘
จำคุก ๑ เดือน และปรับ ๕,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษ^๙
จำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้^{๑๐}
จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐

ผู้ยกกล่าวหาอุทธรณ์และแก้ไขอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์คำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง คำคัดค้าน อุทธรณ์และแก้ไขอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา และคำแก้อุทธรณ์ของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับ

ตำแหน่งเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางหองใบ ทิพเจริญ คู่สมรส ได้แก่ โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างซึ่งเป็นห้องແຕວ ๖ คูหา เลขที่ ๙๗ หมู่ ๔ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด มูลค่าประมาณ ๑,๘๒๘,๘๐๐ บาท ปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๓๓๒ ตำบล เชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ของคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่ามีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่ง โดยไม่แสดงรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างของคู่สมรสหรือไม่ เห็นว่า ในขั้นพิจารณาผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพว่าจะใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่าได้ให้การไว้วต่อผู้ร้องว่าเงินที่ใช้สร้างห้องແຕວเป็นเงินของบุตรสาวที่นำมาก่อสร้างบนที่ดินของคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีเจตนาพิเศษในการไม่ใจเย็นบัญชีแสดงรายการห้องແຕวนั้น เป็นการเป็นอุทธรณ์โดยไม่ได้ใจจริงว่าผู้ถูกกล่าวหามีได้กระทำความผิด ซึ่งขัดแย้งกับคำรับสารภาพของผู้ถูกกล่าวหา และเป็นข้อที่ไม่ได้ว่ากล่าวกันมาแล้วโดยชอบในศาลภูมายิวิชิพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิชิพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ต้องห้ามอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิชิพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม จึงไม่รับวินิจฉัย

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาต่อไปนี้ว่า การห้ามผู้ถูกกล่าวหา ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งได้ในพระครุการเมืองเป็นเวลา ๕ ปี นับตั้งแต่เมื่อได้

เห็นว่า พระราชนูญติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ กำหนดมาตรการทางการเมืองใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาไว้ โดยในวรรคหนึ่ง ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งในวันที่ศาลวินิจฉัย ซึ่งจะใช้บังคับกรณีที่ความประภูมต่อผู้ร้องว่าผู้ถูกกล่าวหายังคงดำรงตำแหน่งทางการเมืองอยู่ในขณะที่ผู้ร้องมีการประชุมลงมติเรื่องของผู้ถูกกล่าวหา ส่วนในวรรคสอง ให้นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง ซึ่งจะใช้บังคับกรณีที่ความประภูมต่อผู้ร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งแล้วในขณะที่ผู้ร้องมีการประชุมลงมติเรื่องของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ อันถือได้ว่าเป็นวันกระทำการผิดก็ตาม แต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และความดังกล่าวประภูมต่อผู้ร้องซึ่งมีการประชุมลงมติเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ ดังนั้น การนับวันเริ่มต้นแห่งการห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือห้ามดำรงตำแหน่งได้ในพรรคการเมือง จึงต้องนับตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยมาแล้ว จึงขอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่เข้า

วินิจฉัยยืน.

นายสมเกียรติ ตั้งสกุล

(อ.ม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี
ชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. อธ. ๒/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. อธ. ๑/๒๕๖๖

ในพระปรมາภไเรยพระมหาชนกตริย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๒๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง^{คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. อธ. ๒/๒๕๖๕}
นายสวาง พิพเจริญ ผู้ถูกกล่าวหา^{คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. อธ. ๑/๒๕๖๖}

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องกล่าวหา อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลมีกำหนดคื้อญา
ของผู้ดำเนินการเมือง ลงวันที่ ๒๐ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๕
องค์คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ รับวันที่ ๒๐ เดือน กรกฏาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำเนินการเมือง
จะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความ
อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนา
ไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่
อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ขอให้เพิกถอนสิทธิสมควรรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตาม

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๘๑, ๑๗๗, ๑๖๗ ประกอบมาตรา ๑๙๙

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษาว่า
ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้ง^{ให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ซัย จังหวัดร้อยเอ็ด}
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทาง
การเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพระคราเรือนเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็น^{วันที่พ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ}
^{ทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า}
^{ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ จำคุก ๒ เดือน และปรับ}
^{๕,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ}
^{ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๙ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๕,๐๐๐ บาท}
^{ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกให้ออกจากลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี}
^{ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้ด้วยการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา}
๒๙, ๓๐

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

ພິເຕຣາທີ່ຄໍາຮ້ອງແລະເອກສາຣປະກອບຄໍາຮ້ອງ ຄໍາໃຫ້ກາຣ ອຸທຣນ໌ຂອງຜູ້ຖຸກກລ່ວຫາ
ຄໍາແກ້ອຸທຣນ໌ຂອງຜູ້ຮ້ອງ ປະກອບຍາຍງານກາຣໄຕ່ສ່ວນຂອງຜູ້ຮ້ອງແລ້ວ ຂ້ອເທົ່າຈົງທີ່ຄູ່ຄວາມມີໄດ້ໂທແຢ້ງໃນ
ໜັນອຸທຣນ໌ຮັບຝຶກເປັນຢູ່ຕົວວ່າ ຜູ້ຖຸກກລ່ວຫາດໍາຮັງຕໍາແໜ່ງຮອງນາຍກເທັມນຕຣີຕຳບລເຊີຍງໃໝ່
ອຳເກອໂພື້໌ໜ້າ ຈັງໜັດຮ້ອຍເວັດ ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ ១ ພຸດຍກາຄມ ២៥៦០ ຜູ້ຖຸກກລ່ວຫາຢືນບັນຫຼືແສດງຮາຍກາຣ
ທຮພົມສິນແລະໜີ້ສິນແລະເອກສາຣປະກອບຕ່ອງຜູ້ຮ້ອງ ກຣນີເຂົ້າຮັບຕໍາແໜ່ງເມື່ອວັນທີ ៨ ມິຖຸນາຍນ ២៥៦០
ໂດຍໄມ່ແສດງຮາຍກາຣທຮພົມສິນຂອງນາງທອງໃບ ທີ່ພເຈຣີຢູ່ ຄູ່ສົມຮສຜູ້ຖຸກກລ່ວຫາ ຄື້ອ ໂຮງເຮືອນແລະ
ສິ່ງປຸກສັງເກດ ທີ່ມີເປັນຫົວໜ້າແລ້ວ ៦ ດຸກຫາ ເລຂທີ ៤៧ ມູນຖີ ៨ ຕຳບລເຊີຍງໃໝ່ ອຳເກອໂພື້໌ໜ້າ ຈັງໜັດຮ້ອຍເວັດ
ສ້າງບນທີ່ດິນໂອັນດເລຂທີ ១៣៣២ ຂອງຄູ່ສົມຮສຜູ້ຖຸກກລ່ວຫາ ມູນຄ່າປະເມີນ ១,៤២៥,៥០០ ບາທ
ຜູ້ຖຸກກລ່ວຫາພັນຈາກຕໍາແໜ່ງເມື່ອວັນທີ ១ ກຸມພາພັນຮີ ២៥៦៥

ປັນຫາທີ່ຈະຕ້ອງວິນິຈັຍຕາມອຸທຣນ໌ຂອງຜູ້ຖຸກກລ່ວຫາຂ້ອແຮກມີວ່າ ຜູ້ຖຸກກລ່ວຫາຈົງໃຈຢືນ
ບັນຫຼືແສດງຮາຍກາຣທຮພົມສິນແລະໜີ້ສິນດ້ວຍຂ້ອຄວາມອັນເປັນເທົ່າຫີ່ປົກປິດຂ້ອເທົ່າຈົງທີ່ຄວາມແຈ້ງ
ໄທ້ຮາບ ກຣນີເຂົ້າຮັບຕໍາແໜ່ງ ໂດຍໄມ່ແສດງໂຮງເຮືອນແລະສິ່ງປຸກສັງຂອງຄູ່ສົມຮສຜູ້ຖຸກກລ່ວຫາຕາມ
ຄໍາຮ້ອງທີ່ໄມ່ ຜູ້ຖຸກກລ່ວຫາອຸທຣນ໌ສຽງປົວມາວ່າ ແມ່ຜູ້ຖຸກກລ່ວຫາໄທ້ກາຣຮັບສາຣກວ່າໄມ່ໄດ້ແສດງ
ຮາຍກາຣໂຮງເຮືອນແລະສິ່ງປຸກສັງຂອງຄູ່ສົມຮສຜູ້ຖຸກກລ່ວຫາຕັ້ງກ່າວຈົງ ແຕ່ເຫັນເວັ້ນຈາກຜູ້ຖຸກກລ່ວຫາ
ເຫັນວ່າຮາຍກາຣທຮພົມສິນດັ່ງກ່າວເປັນເນີນຂອງນາງສາວນວລຍ ທີ່ພເຈຣີຢູ່ ບຸຕຽບຜູ້ຖຸກກລ່ວຫາ ທີ່ນຳມາໃຫ້ໃນ
ກາຣກ່ອສ້າງໂຮງເຮືອນແລະສິ່ງປຸກສັງໃນທີ່ດິນຂອງຄູ່ສົມຮສຜູ້ຖຸກກລ່ວຫາຕາມຄໍາໃຫ້ກາຣແລະເອກສາຣ
ປະກອບຄໍາໃຫ້ກາຣຂອງຜູ້ຖຸກກລ່ວຫາໃນໜັນໄຕ່ສ່ວນຂອງຜູ້ຮ້ອງ ເມື່ອຂ້ອເທົ່າຈົງຮັບຝຶກເດືອນ
ສິ່ງປຸກສັງ ແຕ່ກ່າວມີໃຫ້ຂອງຄູ່ສົມຮສຜູ້ຖຸກກລ່ວຫາ ຜູ້ຖຸກກລ່ວຫາຈຶ່ງເຈດເຈຕນາພິເສຍໃນກາຣໄມ່ແສດງຮາຍກາຣທຮພົມສິນ
ດັ່ງກ່າວນັ້ນ ເຫັນວ່າ ອຸທຣນ໌ຂອງຜູ້ຖຸກກລ່ວຫາດັ່ງກ່າວລ່າວເປັນກາຣໂທແຢ້ງດຸລພິນີໃນກາຣຮັບຝຶກ
ພຍານຫລັກຮູ້ານຂອງສາລະກົງກາແພນກຄດີ້ອານູາຂອງຜູ້ດໍາຮັງຕໍາແໜ່ງທາງກາຣເມື່ອງ ເປັນອຸທຣນ໌ໃນ

ปัญหาข้อเท็จจริง ซึ่งแม้ในชั้นไต่สวนของผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหาเคยให้การอ้างท่านของว่าทรัพย์สินดังกล่าว เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหา แต่ในชั้นพิจารณาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ถูกกล่าวหากลับให้การรับสารภาพ โดยไม่ได้ให้การต่อสู้หรือโต้แย้งในประเด็นดังกล่าวไว้ แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ติดใจโต้แย้งตามข้ออ้างดังกล่าวอีกด้วย และเมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วเห็นว่า พยานหลักฐานเพียงพอ ไม่จำต้องไต่สวน จึงมีคำสั่ง งดไต่สวนและวินิจฉัยข้อเท็จจริงตามรายงานการไต่สวนของผู้ร้องประกอบคำรับสารภาพของผู้ถูกกล่าวหาร่วมกับฟังได้ตามคำร้องของผู้ร้อง การที่ผู้ถูกกล่าวหาพยายามยกประเด็นดังกล่าวขึ้นกล่าวอ้าง ในอุทธรณ์เช่นนี้ จึงเป็นอุทธรณ์ที่มิได้โต้แย้งคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยชัดแจ้งและเป็นข้อที่มิได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบ ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗๕ วรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรคสาม จึงไม่รับวินิจฉัย

ปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อสุดท้ายมีว่า คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งได้ในพระครุฑการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การนับวันห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของผู้ถูกกล่าวหาต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่เข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรี ต่ำปละเชียงใหม่ มิใช่เริ่มนับตั้งแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวทัน เห็นว่า การห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งได้ในพระครุฑการเมืองเป็นมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด กำหนดวันเริ่มต้นของการห้ามดำเนินการทางการเมืองหรือดำเนินการเมืองใดในพระราชการเมืองเป็นเวลาห้าปี กรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยข้อความที่ผู้ร้องมีคำขอว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจะใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้องไว้ ๒ กรณี กล่าวคือ กรณีแรกให้นับแต่วันที่ศาลมีคำขาดแล้วจนกว่าจะมีคำวินิจฉัย ใช้บังคับกรณีเมื่อความดังกล่าวปรากฏต่อผู้ร้องในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังคงดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง และกรณีที่สองให้นับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพ้นจากตำแหน่งก่อนวันที่ความดังกล่าวปรากฏต่อผู้ร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ดังนี้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และผู้ร้องมีมติเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้อง ซึ่งถือว่าวันที่ผู้ร้องมีมติเป็นวันที่ความประพฤติของผู้ร้อง จึงเป็นกรณีผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งก่อนวันที่ความประพฤติของผู้ร้อง การห้ามดำเนินการทางการเมืองหรือดำเนินการเมืองใดในพระราชการเมืองจึงต้องนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง

(อ.ม.๕๐)

- ๖ -

ที่ศาลาภูมิการแพนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษามานั้นขอบแล้ว อุทธรณ์ของ
ผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่เข้า

จึงวินิจฉัยยืน.

นายอุดม วัตตธรรม

(อ.ม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี
ชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. อธ ๒/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. อธ /๒๕๖๖

ในพระปรมາภิไเรยพระมหาภชติริย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๒๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายสว่าง ทิพเจริญ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องกล่าวหา อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลมฎีกาแผนกคดีอาญา
ของผู้ดำเนินการเมือง ลงวันที่ ๒๐ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๕
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๒๐ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำเนินการเมือง ลงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความ อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ซัย จังหวัดร้อยเอ็ด ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตาม

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๘๗, ๑๑๗, ๑๖๗ ประกอบมาตรา ๑๙๙

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษาว่า
ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้ง^{ให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด}
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรคหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง^{ทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพระครุการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔}
^{ซึ่งเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ}
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ จำคุก ๒ เดือน
และปรับ ๕,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ
ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๕,๐๐๐ บาท
โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับ
ให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์และแก้ไขอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์อุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง คำให้การ และรายงาน การไต่สวนของผู้ร้องแฉว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๐ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางทองใบ พิพเจริญ คู่สมรส ของผู้ถูกกล่าวหา ได้แก่ โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างมีลักษณะเป็นห้องแถว ๖ คูหา เลขที่ ๙๗ หมู่ที่ ๙ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๓๓๒ ของคู่สมรส มูลค่าประเมิน ๑,๘๒๘,๘๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งข้อเท็จจริงต่อผู้ร้องว่าห้องแถวดังกล่าวตั้งอยู่บนที่ดินของคู่สมรส แต่ห้องแถวดังกล่าวเป็นของนางสาวนวลัย พิพเจริญ บุตรที่บรรลุนิติภาวะของผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่แสดงทรัพย์สินรายการดังกล่าวในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจ
ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริง
ที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับคำแทนง โดยไม่แสดงรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างของนางทองใบ
พิพเจริญ คู่สมรส ตามคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่
ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพว่ามิได้แสดงทรัพย์สินรายการดังกล่าวจริง
เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาเห็นว่าโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวเป็นของนางสาววลัย พิพเจริญ
บุตรที่บรรลุนิติภาวะของผู้ถูกกล่าวหา นางสาววลัยเป็นผู้ลงทุน ดูแลรับผิดชอบและรับผลตอบแทน
จากค่าเช่าจากโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างเพียงผู้เดียว ผู้ถูกกล่าวหาจึงขาดเจตนาพิเศษในการ
ไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าว ตามคำให้การและเอกสารประกอบคำให้การของ

ຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາໃນຫັນໄຕ່ສ່ວນຂອງຜູ້ຮ່ອງ ເහັນວ່າ ໃນຫັນພິຈາຮານຂອງສາລະວິກາແຜນກົດດີອານຸຂອງຜູ້ດຳຮັງ
ຕໍ່ແຫ່ນ່າງທາງການເມືອງ ຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາໃຫ້ການຮັບສານກາພຕາມຄໍາຮັງໂດຍມີໄດ້ໃຫ້ການຕ່ອສູ້ຮ່ອໂຕແຢ້ງ
ເປັນອ່າງອື່ນ ເມື່ອສາລເຫັນວ່າພົມຍານຫລັກຮູ້ນເພີ່ມພອແລ້ວ ຈຶ່ງດໄຕ່ສ່ວນແລະວິນິຈັດໂດຍຝຶ່ງຂ້ອເທົຈຈິງ
ໄປຕາມຄໍາຮັງຂອງຜູ້ຮ່ອງວ່າ ຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາຈະໃຈຢືນບັນຫຼືແສດງຮາຍການທຣັພິສິນແລະໜິສິນຕ່ອຜູ້ຮ່ອງດ້ວຍ
ຂໍ້ຄວາມອັນເປັນເທົຈກົນເຂົ້າຮັບຕໍ່ແຫ່ນ່າງໂດຍໄມ່ແສດງຮາຍການໂຮງເຮືອນແລະສິ່ງປຸລຸກສັງສົດດັ່ງກ່າວ
ແມ່ຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາຈະເຕີໃຫ້ການໃນຫັນໄຕ່ສ່ວນຂອງຜູ້ຮ່ອງອ້າງວ່າໂຮງເຮືອນແລະສິ່ງປຸລຸກສັງສົດດັ່ງກ່າວເປັນຂອງ
ບຸຕຸຣທີ່ບຣລຸນິຕີກາວະຂອງຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາກີ່ຕາມ ແຕ່ມີຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາໃຫ້ການຮັບສານກາພ ເທົກກວ່າໄມ່ຕິດໃຈ
ຕາມຂ້ອອ້າງທີ່ເຕີໃຫ້ການໄວ້ຕ່ອໄປ ການທີ່ຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາກລັບຍົກຂ້ອອ້າງດັ່ງກ່າວເຊີ້ນໃນຫັນອຸທຣນີ
ຈຶ່ງເປັນກາຍົກຂ້ອເທົຈຈິງຈຶ້ນອ້າງເພື່ອນຳໄປສູ່ບັນຫຼາຂ້ອກງູ້ມາຍ ແລະເປັນຂ້ອເທົຈຈິງທີ່ໄມ່ໄດ້ຍົກຂ້ອວ່າກັນ
ນາແລ້ວໂດຍຂອບ ຍ່ອມຕ້ອງໜ້າມມີໃຫ້ວິກາຕາມປະມາລກງູ້ມາຍວິທີພິຈາຮານຄວາມແພ່ງ ມາຕຣາ ២២៥
ວຽກທີ່ ປະກອບພະຮາຊບັນຫຼືປະກອບຮູ້ຮຽມນູ້ນີ້ວ່າດ້ວຍວິທີພິຈາຮານດີຂອງຜູ້ດຳຮັງຕໍ່ແຫ່ນ່າງ
ທາງການເມືອງ ພ.ສ. ២៥៦០ ມາຕຣາ ៤ ວຽກສາມ ຈຶ່ງໄມ່ຮັບວິນິຈັດໃຫ້

ບັນຫາຕ້ອງວິນິຈັດຕາມອຸທຣນີຂອງຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາປະການຕ່ອໄປວ່າ ຄຳພິພາກຫາຂອງ
ສາລະວິກາແຜນກົດດີອານຸຂອງຜູ້ດຳຮັງຕໍ່ແຫ່ນ່າງທາງການເມືອງທີ່ໜ້າມມີໃຫ້ຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາດຳຮັງຕໍ່ແຫ່ນ່າງ
ການເມືອງຫີ່ດຳຮັງຕໍ່ແຫ່ນ່າງໃດໃນພຽກການເມືອງເປັນເວລາທ້າປີນັບແຕ່ວັນທີ ១ ກຸມພາພັນທີ ២៥៦៤
ອັນເປັນວັນທີພັນຈາກຕໍ່ແຫ່ນ່າງ ຂອບດ້ວຍກູ້ມາຍຫີ່ໄມ່ ຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາອຸທຣນີວ່າ ການໜ້າມດຳຮັງຕໍ່ແຫ່ນ່າງ
ທາງການເມືອງຂອງຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາຕ້ອງເຮີ່ມນັບຕັ້ງແຕ່ວັນທີ ១ ພຸດພະພັນ ២៥៦០ ອັນເປັນວັນທີຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາ
ເຂົ້າຮັບຕໍ່ແຫ່ນ່າງຮອງນາຍເທິມນົມຕີຕິດຕັ້ງໃຫ້ ມີໃຫ້ເຮີ່ມນັບຕັ້ງແຕ່ວັນທີພັນຈາກຕໍ່ແຫ່ນ່າງ ເහັນວ່າ
ພຣະຮາຊບັນຫຼືປະກອບຮູ້ຮຽມນູ້ນີ້ວ່າດ້ວຍການປົ້ນກັນແລະປຣາບປຣາມກາຮູ້ຈິຣິຕ ພ.ສ. ២៥៨២
ມາຕຣາ ៣៤ ແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມ (ឧບັບທີ ២) ພ.ສ. ២៥៥៥ ເປັນກູ້ມາຍທີ່ໃໝ່ບັນດັບໃນຂະໜາດທີ່ຜູ້ຖຸກກລ່າວຫາ

ກະທຳຄວາມຝຶດແລະຕ້ອງໃຫ້ບັນຄັບແກ່ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາ ບັນຍຸຕົວ່າ ເມື່ອສາລົງກົາແພນກົດດີອານຸຂອງຜູ້ດຳຮັງ
ຕໍ່ແໜ່ງທາງເມື່ອງວິນຈັຍຊື້ຂາດຕາມທີ່ຜູ້ຮ່ອມມີມຳຂອວ່າຜູ້ດຳຮັງຕໍ່ແໜ່ງທາງເມື່ອງຜູ້ໄຈຢືນ
ບັນຊີແສດງຮາຍກາຣທຣັພຍ්ສິນແລະໜິນສິນແລະເອກສາຣປະກອບດ້ວຍຂ້ອຄວາມອັນເປັນເທົ່າຮີ່ອປົກປິດ
ຂ້ອເທົ່າຈົງທີ່ຄວາມແຈ້ງໃຫ້ທ່ານຕ່ອງຮ່ອມແລ້ວ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນພັນຈາກຕໍ່ແໜ່ງໃນວັນທີສາລົງກົາແພນກົດດີອານຸ
ຂອງຜູ້ດຳຮັງຕໍ່ແໜ່ງທາງເມື່ອງວິນຈັຍ ແລະທ້າມມີໃຫ້ຜູ້ນັ້ນດຳຮັງຕໍ່ແໜ່ງທາງເມື່ອງ
ຮີ່ອດຳຮັງຕໍ່ແໜ່ງໃດໃນພຽບກາຣເມື່ອງເປັນເວລາທ້າປັນບແຕ່ວັນທີສາລົງກົາແພນກົດດີອານຸຂອງ
ຜູ້ດຳຮັງຕໍ່ແໜ່ງທາງເມື່ອງວິນຈັຍ ແຕ່ໃນກຣນີທີ່ຜູ້ດຳຮັງຕໍ່ແໜ່ງທາງເມື່ອງພັນຈາກຕໍ່ແໜ່ງກ່ອນ
ວັນທີຄວາມປຣາກງູດຕ່ອງຜູ້ຮ່ອມ ຮະຍະເວລາທ້າປັນບແຕ່ວັນທີຜູ້ນັ້ນພັນຈາກຕໍ່ແໜ່ງ ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອປຣາກງູດວ່າ
ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາຊື່ເປັນຜູ້ດຳຮັງຕໍ່ແໜ່ງທາງເມື່ອງພັນຈາກຕໍ່ແໜ່ງຮອງນາຍກເທິມນຕີຕື່ນຳລ໌ເຊີຍໃໝ່
ເມື່ອວັນທີ ១ ກຸມພັນ ២៥៦៥ ແລະຜູ້ຮ່ອມມືມຕີເມື່ອວັນທີ ១០ ສິງຫາມ ២៥៦៥ ວ່າຜູ້ຄຸກລ່າວຫາຈະໃຈ
ຢືນບັນຊີແສດງຮາຍກາຣທຣັພຍ්ສິນແລະໜິນສິນແລະເອກສາຣປະກອບດ້ວຍຂ້ອຄວາມອັນເປັນເທົ່າຮີ່ອປົກປິດ
ຂ້ອເທົ່າຈົງທີ່ຄວາມແຈ້ງໃຫ້ທ່ານຕ່ອງຮ່ອມມືມຕີພັນຈາກຕໍ່ແໜ່ງ ອັນຄືອເປັນວັນທີຄວາມປຣາກງູດຕ່ອງຜູ້ຮ່ອມ
ຈຶ່ງຄືວ່າເປັນກຣນີຜູ້ຄຸກລ່າວຫາພັນຈາກຕໍ່ແໜ່ງກ່ອນວັນທີຄວາມປຣາກງູດຕ່ອງຜູ້ຮ່ອມ ກາຣທ້າມດຳຮັງຕໍ່ແໜ່ງ
ທາງເມື່ອງຈຶ່ງຕ້ອງນັບແຕ່ວັນທີ ១ ກຸມພັນ ២៥៦៥ ຊົ່ງເປັນວັນພັນຈາກຕໍ່ແໜ່ງຕາມພຣະຣາຊບັນຍຸຕິ
ປະກອບບຣັງຮຣມນູ້ງວ່າດ້ວຍກາຣປ້ອງກັນແລະປຣາບປຣມກາຣທຸຈຣິຕ ພ.ສ. ២៥៥២ ມາຕຣາ ៣៥ ວຣຄສອງ
ຄຳພິພາກຫາສາລົງກົາແພນກົດດີອານຸຂອງຜູ້ດຳຮັງຕໍ່ແໜ່ງທາງເມື່ອງຊອບແລ້ວ ອຸທຮຣນີຂອງ
ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາຂ້ອນື່ພິ່ງໄມ້ເຂັ້ນ

ວິນຈັຍຢືນ.

นายປະທິປ ອ່າວວິຈິຕຽກຸລ

(อ.ม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี
ชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. อธ ๒/๒๕๖๔
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. อธ /๒๕๖๔

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภัตtriy ศาลฎีกา

วันที่ ๒๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายสราวุ่ง พิเจริญ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาศาลมฎีกาแผนกคดีอาญา
ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๒๐ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๔
ของคณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๒๐ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
จะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความ
อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนา

ไม่แสดงทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ และ ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งในพระครุการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๙ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้ มีกำหนด ๑ ปี

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ៥៦ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ២៥, ៣០

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์และแก้ไขอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์อุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง คำให้การ และรายงานการไต่สวนของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อวันที่ ១ พฤษภาคม ២៥៦០ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ៨ มิถุนายน ២៥៦០ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางทองใบ ทิพเจริญ คู่สมรส ได้แก่ โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง มีลักษณะเป็นห้องแถว ៦ คูหา เลขที่ ៤៧ หมู่ที่ ៨ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ปลูกสร้างอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๓๓๒ ของคู่สมรส มูลค่าประเมิน ១,៤២៨,៨០០ บาท ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ១ กุมภาพันธ์ ២៥៦៥ ผู้ถูกกล่าวหาซึ้งแจ้งข้อเท็จจริงต่อผู้ร้องว่าห้องแถวดังกล่าวตั้งอยู่บนที่ดินของคู่สมรส แต่ห้องแถวดังกล่าวเป็นของนางสาววนิจ ทิพเจริญ บุตรที่บรรลุนิติภาวะของผู้ถูกกล่าวหา กรณีจึงไม่ต้องแสดงทรัพย์สินรายการดังกล่าวในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่ง โดยไม่แสดงรายการโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างของคู่สมรสตามคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพว่ามิได้แสดงทรัพย์สินรายการดังกล่าว

จริง แต่เหตุที่มิได้แสดงเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาเห็นว่าทางสวนวนไล ทิพเจริญ บุตรที่บรรลุนิติภาวะ ของผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้นำเงินมาใช้ก่อสร้างในที่ดินของนางทองใบ ทิพเจริญ คู่สมรส ตามคำให้การ และเอกสารประกอบคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาในชั้นไต่สวนของผู้ร้อง เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า สิ่งปลูกสร้างดังกล่าวมิใช่ของคู่สมรสผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจึงขาดเจตนาพิเศษในการไม่แสดง รายการทรัพย์สินดังกล่าว เห็นว่า แม้ผู้ถูกกล่าวหาเคยให้การในชั้นไต่สวนของผู้ร้องอ้างว่า สิ่งปลูกสร้างดังกล่าวเป็นของบุตรที่บรรลุนิติภาวะของผู้ถูกกล่าวหา แต่เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องต่อ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ถูกกล่าวหากลับให้การรับสารภาพ โดยที่ ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้การต่อสู้หรือโต้แย้งในประเด็นดังกล่าวไว้ในชั้นพิจารณาของศาลฎีกาแผนก คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เมื่อศาลเห็นว่าพยานหลักฐานเพียงพอแล้ว ไม่จำต้อง ไต่สวนอีกต่อไป จึงงดไต่สวนและวินิจฉัยตามพยานหลักฐานแล้วฟังว่าผู้ถูกกล่าวหาจะใจยืนบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ กรณีเข้ารับตำแหน่ง โดยไม่แสดง รายการห้องแต่ดังกล่าว ข้อเท็จจริงจึงต้องรับฟังว่าผู้ถูกกล่าวหาระทำความผิดตามฟ้อง การที่ผู้ถูกกล่าวหายกปัญหาดังกล่าวขึ้นอุทธรณ์จึงเป็นการอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงที่ไม่ได้ยกขึ้น ว่ากันมาแล้วโดยชอบในชั้นพิจารณาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาเพียงขอให้ที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาวินิจฉัยปัญหาดังกล่าวอีกครั้ง เป็นอุทธรณ์ที่มิได้โต้แย้งคำพากษาขึ้นต้นว่าไม่ชอบอย่างไร จึงเป็นอุทธรณ์ที่ไม่ชัดแจ้ง และไม่เป็น สาระแก่คดีอันควรได้รับการวินิจฉัย ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม จึงไม่รับวินิจฉัยให้

ປະ្លາທີ່ຈະຕ້ອງວິນຈັຍປະກາດສຸດທ້າຍມີວ່າ ຄຳພິພາກຫາຂອງສາລົງກົກແຜນກົດໜ້າ
ຂອງຜູ້ດຳຮັງຕໍ່ແນ່ງທາງການເມືອງທີ່ຫ້າມມີໃຫ້ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາດຳຮັງຕໍ່ແນ່ງທາງການເມືອງຫຼືດຳຮັງ
ຕໍ່ແນ່ງໃນພຣຄການເມືອງເປັນເວລາທ້າປັນບັດແຕ່ວັນທີ ១ ກຸມພາພັນນີ້ ២៥៦៤ ອັນເປັນວັນທີພັນຈາກ
ຕໍ່ແນ່ງຕາມພຣະຣາຊບັນຍຸດີປະກອບຮູ້ຮຽມນູ້ນີ້ວ່າດ້ວຍການປຶ້ອງກັນແລ້ປຣາບປຣາມກາຣຖຸຈົກ
ພ.ສ. ២៥៥២ ມາຕຣາ ៣៥ ວຣຄສອງ ຂອບດ້ວຍກູ່ມາຍຫຼືໄມ່ ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາອຸທຣນີ້ວ່າ ກາຮ້າມດຳຮັງ
ຕໍ່ແນ່ງທາງການເມືອງຂອງຜູ້ຖຸກລ່າວຫາຕ້ອງເຮີ່ມນັບຕັ້ງແຕ່ວັນທີຜູ້ຖຸກລ່າວຫາໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ດຳຮັງ
ຕໍ່ແນ່ງຮອງນາຍກເທັມນຕຣີຕໍ່ບໍລເຊີຍໃໝ່ ມີໃໝ່ເຮີ່ມນັບຕັ້ງແຕ່ວັນທີພັນຈາກຕໍ່ແນ່ງ ເຫັນວ່າ
ພຣະຣາຊບັນຍຸດີປະກອບຮູ້ຮຽມນູ້ນີ້ວ່າດ້ວຍການປຶ້ອງກັນແລ້ປຣາບປຣາມກາຣຖຸຈົກ ພ.ສ. ២៥៥២
ມາຕຣາ ៣៥ ແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມ (ឧບັບທີ ២) ພ.ສ. ២៥៥៤ ເປັນກູ່ມາຍທີ່ໃໝ່ບັງຄັບໃນຂະໜາດທີ່ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາ
ກະທຳຄວາມຝຶດ ບັນຍຸດີວ່າ ເມື່ອສາລົງກົກແຜນກົດໜ້າຂອງຜູ້ດຳຮັງຕໍ່ແນ່ງທາງການເມືອງວິນຈັຍຊື້ໜັດ
ວ່າຜູ້ດຳຮັງຕໍ່ແນ່ງທາງການເມືອງຜູ້ໄດ້ຈຳໃຈຢືນບັນຍຸດີແສດງຮາຍກາຣທຣັພຍສິນແລ້ໜິນແລ້ເອກສາຣ
ປະກອບດ້ວຍຂ້ອຄວາມອັນເປັນເທິ່ງຫຼືອັກປິດຂ້ອທີ່ຈະຈົງໃຫ້ທຣາບຕ່ອຜູ້ຮ່ອງ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນພັນຈາກ
ຕໍ່ແນ່ງໃນວັນທີສາລົງກົກແຜນກົດໜ້າຂອງຜູ້ດຳຮັງຕໍ່ແນ່ງທາງການເມືອງວິນຈັຍ ແລະຫ້າມມີໃຫ້ຜູ້ນັ້ນ
ດຳຮັງຕໍ່ແນ່ງທາງການເມືອງຫຼືດຳຮັງຕໍ່ແນ່ງໃດໃນພຣຄການເມືອງເປັນເວລາ ៥ ປີ ນັບແຕ່ວັນທີສາລົງກົກ
ແຜນກົດໜ້າຂອງຜູ້ດຳຮັງຕໍ່ແນ່ງທາງການເມືອງວິນຈັຍ ໃນກຣນີ້ທີ່ຜູ້ດຳຮັງຕໍ່ແນ່ງທາງການເມືອງ
ພັນຈາກຕໍ່ແນ່ງກ່ອນວັນທີຄວາມປຣາກງູດຕ່ອຜູ້ຮ່ອງ ຮະຍະເວລາ ៥ ປີ ໃຫ້ນັບແຕ່ວັນທີຜູ້ນັ້ນພັນຈາກຕໍ່ແນ່ງ
ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອປຣາກງູດວ່າ ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາຊື່ເປັນຜູ້ດຳຮັງຕໍ່ແນ່ງທາງການເມືອງພັນຈາກຕໍ່ແນ່ງ
ຮອງນາຍກເທັມນຕຣີຕໍ່ບໍລເຊີຍໃໝ່ເມື່ອວັນທີ ១ ກຸມພາພັນນີ້ ២៥៦៤ ແລະຜູ້ຮ່ອງມືມຕີເມື່ອວັນທີ
១០ ສິງຫາຄມ ២៥៦៤ ວ່າຜູ້ຖຸກລ່າວຫາຈະໃຈຢືນບັນຍຸດີແສດງຮາຍກາຣທຣັພຍສິນແລ້ໜິນແລ້ເອກສາຣ

ประกอบด้วยข้อความอันเป็นเหตุหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจาก
ตำแหน่ง อันถือเป็นวันที่ความประภูมิต่อผู้ร้อง จึงถือว่าเป็นกรณีผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งก่อน
วันที่ความประภูมิต่อผู้ร้อง การห้ามดำเนินการเมืองจึงต้องนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์
๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง คำพิพากษาศาลมีไว้
แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่เข้า
วินิจฉัยยืน.

นายชัยเจริญ ดุษฎีพร

(อ.ม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีขึ้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. อช. ๒/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. อช. /๒๕๖๖

ในพระปรมາภิไรยพระมหาภักษัตริย์ ศาลาวีก้า

วันที่ ๒๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายสว่าง ทิพเจริญ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์ คัดค้านคำพิพากษาศาลาวีก้าแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๒๐ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๕
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๒๐ เดือน กรกฏาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
จะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความ
อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดง
ที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ซัย

จังหวัดร้อยเอ็ด ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาภักดีบลลงโทษตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔
และ ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษาว่า
ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความ
อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบล
เชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง ห้าม
มิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งได้ในพระครุฑ์การเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่
วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา
๑๑๔ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่
การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๙ คงจำคุก ๑
เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอ
การลงโทษไว้ มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา คำแก้อุทธรณ์ของผู้ร้อง คำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง คำให้การ และรายงานการไต่สวนของผู้ร้องแล้ว ข้อเท็จจริงที่คุกความมีได้ตั้นแต่เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ รองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ แต่ไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางทองใบพิพเจริญ คู่สมรส ได้แก่ โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งเป็นห้องแถว ๖ คูหา เลขที่ ๙๗ หมู่ที่ ๙ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด มูลค่าประเมิน ๑,๔๒๘,๘๐๐ บาท ปลูกสร้างอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๓๒๒ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ของคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาพื้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกมีว่า ผู้ถูกกล่าวหางใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งโดยไม่แสดงโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างของคู่สมรสตามคำร้องหรือไม่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพว่ามิได้แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวจริงแต่เหตุที่มิได้แสดงเบื้องจากเป็นทรัพย์สินที่นางสาวนวลัย ทิพเจริญ บุตรของผู้ถูกกล่าวหานำเงินมาใช้ก่อสร้างลงในที่ดินของนางทองใบ ทิพเจริญ คู่สมรส ตามคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าววain ในข้อต่อส่วนของผู้ร้องแม่ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ แต่ศาลจะต้องพิจารณาถึงเจตนาของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาขาดเจตนาพิเศษในการเมื่อยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว เห็นว่า ทรัพย์สินตามคำร้อง คือ ห้องแกล ๖ คุหา เลขที่ ๙๗ ตั้งอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๓๓๒๒ ตำบลเชียงใหม่อำเภอโพธิ์ซัย จังหวัดร้อยเอ็ด มีชื่อคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ ประกอบกับหนังสือ

นำส่งหลักฐานการขออนุญาตก่อสร้าง สำนักงานเทศบาลตำบลเชียงใหม่ เอกสารท้ายคำร้องหมาย ๑๒ และจำนวนคดี เอกสารท้ายคำร้องหมาย ๑๔ ปรากฏว่า คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้แจ้งก่อสร้างอาคาร และขอใบอนุญาตการก่อสร้างอาคารต่อเทศบาลตำบลเชียงใหม่ อีกทั้งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นต่อผู้ร้องได้แสดงรายได้ต่อปีบ้านของคู่สมรส เป็นค่าเช่าด้วย พฤติกรรมดังกล่าวจึงขัดแย้งกับข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาที่อ้างในหนังสือเข้าใจคลาดเคลื่อนไปว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของบุตรที่บรรลุนิติภาวะของผู้ถูกกล่าวหา ไม่จำต้องแสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน นอกจากนี้ในขั้นพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหากลับให้การรับสารภาพตามคำร้อง อีกทั้งระบุข้อความอีกว่า ห้องแรก ๖ คูหา มีบุตรและคู่สมรสเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการก่อสร้าง โดยไม่ได้ตั้งคัดค้านข้อเท็จจริงในจำนวนการได้ส่วนของผู้ร้องแต่อย่างใด จึงเป็นทรัพย์สินของคู่สมรสซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินตามกฎหมายและต้องยื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวจึงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเชียงใหม่ ตำบลเชียงใหม่ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจังหวัดเชียงใหม่ อย่างไรก็ต้องเป็นปัญหาที่ต้องวินิจฉัยนี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายสำคัญและมีการวินิจฉัยโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา จึงต้องวินิจฉัยประเด็นนี้ไปตามคำวินิจฉัยของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาตรา ๖๔ วรรคสอง โดยมติที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเห็นว่า อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นการโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง การที่ผู้ถูกกล่าวหาหายกปัญหาดังกล่าว

ขึ้นอุทธรณ์ โดยที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้การต่อสู้หรือโต้แย้งปัญหาดังกล่าวในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงเป็นอุทธรณ์ที่มิได้โต้แย้งคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยชัดแจ้ง และเป็นข้อที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบ ซึ่งต้องห้ามอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบปรับฐานนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายมีว่า คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ห้ามให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือดำรงตำแหน่งได้ในพระครรภ์เมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งของด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การห้ามดำรงทางการเมืองจะต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่ มิใช่เริ่มนับตั้งแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งนั้น เนื่องจาก การห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบปรับฐานนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาระทำความผิด กำหนดวันเริ่มต้นของการห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งได้ในพระครรภ์เมืองเป็นเวลาห้าปี กรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งได้ในพระครรภ์เมืองมีความชอบด้วยกฎหมายอันเป็นเหตุจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้องชี้ขาดตามที่ผู้ร้องมีคำขอว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดลงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเหตุจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้องตามที่ถูกกล่าวหาไว้สองกรณี กรณีแรกให้นับแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำวินิจฉัย ใช้บังคับกรณีเมื่อความดังกล่าวปรากฏต่อผู้ร้องในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังคงดำรง

ตามแน่นทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง และกรณีที่สองให้นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งใช้บังคับกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพ้นจากตำแหน่งก่อนวันที่ความดังกล่าวปรากฏต่อผู้ร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ดังนั้น เมื่อปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และผู้ร้องมีมติเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบต่อผู้ร้อง อันถือว่าวันที่ผู้ร้องมีมติเป็นวันที่ความประพฤติต่อผู้ร้อง โดยผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไปก่อนแล้ว การนับวันเริ่มต้นแห่งการห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงต้องห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งได้ในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษามานั้น จึงชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่เข้า

จึงวินิจฉัยยืน.

นายกึกก้อง สมเกียรติเจริญ